

Arrest

nr. 296 381 van 27 oktober 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 augustus 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 september 2023.

Gelet op de pleitnota van 25 september 2023, ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 28 december 2022, in functie van haar Spaanse dochter, A.Z.M.M., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 23 juni 2023 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster op 28 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 28.12.2022 werd ingediend door:

Naam: [M.O.]
Voorna(a)m(en): [Y.]
Nationaliteit: Cuba
[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van haar meerderjarige dochter van de Spaanse nationaliteit, de genaamde [Z.M.M.A.] [...], in toepassing van artikel 40 bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn (...)'

Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Voor onderhavige aanvraag werden de volgende documenten overlegd:

- Loonfiches op naam van de referentiepersoon bij Transformics, maanden 09/2022-12/2022
- Loonfiches op naam [B.T.Y.] (echtgenoot referentiepersoon) bij Atelier Charlier Vlaanderen, maanden 09/2022- 11/2022
- Schrijven dd 18/12.2022 CM, betreffende storting uitkering [B.T.Y.] 16.09.2022 - 14.12.2022
- Stortingen in verleden via Fonmoney:
 - o Op naam van de betrokkene, vanwege referentiepersoon, dd 10.06.2022 tbv 59,50 euro; 27.04.2022 tbv 110,5 euro; 11.05.2022 tbv 57,50 euro; 07.02.2022 tbv 57,50 euro; 08.01.2022 tbv 57,50 euro; 18.12.2021 tbv 77,50 euro; 19.11.2020 tbv 57,50 euro; 06.07.2020 tbv 57,50 euro; 07.08.2020 tbv 57,50 euro; 20.10.2020 tbv 107,50 euro; 10.05.2020 tbv 48,50 euro; 06.06.2020 tbv 57,50 euro; 09.03.2020 tbv 57,50 euro; 07.04.2020 tbv 48,50 euro; 07.01.2020 tbv 107,50 euro; 08.02.2020 tbv 68,50 euro;
 - o Op naam van de betrokkene, zonder vermelding afzender: dd 07.06.2022; dd 04.12.2020
- Overzicht via Gmail van overschrijvingen via Fonmoney in Cubaanse peso vanwege de referentiepersoon aan de betrokkene: 19.11.2020 tbv 54,43 CUC; 20.10.2020 tbv 108,44 CUC; 08.07.2020 tbv 53,07 CUC; 07.05.2020 tbv 50,93 euro;
- Stortingen in verleden via AIS remesas vanwege de referentiepersoon aan de betrokkene:
 - o 27.04.2021 tbv 110,11 euro; 03.05.2021 tbv. 55.12 dollar
- Attest onvermogen origineel en vertaling: verklari[n]g op eer dd 01.12.2021 voor notaris. Betrokkene verklaart dat ze geen arbeidsrelatie heeft, daar zij huisvrouw is, en zij geen salaris ontvangt, noch sociale bijstand van de Cubaanse staat ontvangt en dat zij geen woning bezit, noch andere goederen in eigendom. Document vermeldt expliciet dat de informatie gebaseerd is op eigen verklaring van de betrokkene. De inhoud berust met andere woorden niet op officiële administratieve gegevens en dient beschouwd te worden als een verklaring op eer, die bijgevolg niet geverifieerd kan worden en aldus niet van een gesolliciteerd karakter kan worden uitgesloten.
- Attest OCMW Hasselt dd 01.02.2023 betreffende geen steun op naam betrokkene

Betrokkene toonde onvoldoende aan dat zij effectief onvermogen was en dat zij in zijn land van herkomst, tot op heden effectief financieel en/of materieel ten laste was/is van haar Spaanse dochter.

Wat betreft het onvermogen, zoals hierboven reeds gemotiveerd, heeft de betrokkene haar onvermogen in het land van herkomst op onvoldoende wijze aangetoond. De verklaring op eer, afgelegd voor een notaris, dient aangevuld te worden met officiële stukken betreffende het onvermogen van betrokkene in Cuba voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging. Hierbij dient opgemerkt te worden dat er niets bekend is over de burgerlijke staat van de betrokkene en het eventuele vermogen van een eventuele wettelijke partner. Nochtans, een raadpleging van de visadatabank Inqvis toont dat betrokkene op haar visumaanvraag voor een visum C opgaf dat ze 'Unaccompanied housewife/partner' is. Volgens het huwelijksvermogen[s]recht hebben echtgenoten elkaar ten laste. Indien de betrokkene getrouwd is, dient niet enkel het vermogen van haarzelf, maar ook dat van een eventuele wettelijke partner van in het land van herkomst te worden aangetoond.

Wat betreft het financieel/materieel ten laste zijn, aangetoond met de bewijzen van geldoverschrijvingen. Wegens het ontbreken van een inzicht in het vermogen van betrokkene, kan onmogelijk ingeschat worden of deze bedragen essentieel waren om in het levensonderhoud aldaar te voorzien. Het overschrijven van gelden betekent immers niet automatisch dat die noodzakelijk zijn om in de basisbehoefte te voorzien in het land van herkomst. De Raad stelt in casu het volgende: "Het dient te gaan om sommen die noodzakelijk zijn om in de basisbehoeften te voorzien en indien niet blijkt dat een persoon onvermogen is, kan niet zonder meer worden gesteld dat schenkingen die hij krijgt vereist zijn om in zijn basisbehoeften te voorzien" (arrest RvV nr. 248 082 dd. 25/01/2021, p. 9). De voorgelegde bedragen kunnen zonder een zicht op het onvermogen niet getuigen van een essentieel karakter. Het komt toe aan de betrokkene om aan te tonen dat de financiële/materiële steun van de referentiepersoon voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging en van in het land van herkomst wel degelijk fundamenteel was om in hun levensonderhoud te voorzien. In dit opzicht dient opgemerkt te worden dat het ten laste zijn van in het land van herkomst voorafgaand aan de aanvraag dient te worden aangetoond. De voorgelegde bewijzen gaan echter terug tot 10.06.2022. Ook tonen de bewijzen van steun onderbrekingen in de continuïteit. Voor 2021 liggen slechts drie geldoverschrijving voor. Het valt ook op dat de overgeschreven bedragen, zelfs zonder een zicht op het vermogen van de betrokkene, zeer beperkt zijn, en erop wijzen dat de betrokkene ook over alternatieve steunbronnen moet beschikt hebben om te voorzien in haar overleven van in het land van herkomst en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Gezien de summiere financiële steun in 2021 moet dit zeker het geval geweest zijn.

Ook in België blijkt de betrokkene in staat om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien. Uit een raadpleging van de databank van de RSZ, Dolsis, blijkt immers dat de betrokkene zelf aan het werk is, en dat sedert 27.02.2023 tot op heden bij Globo Clean BV in Genk. Uiteraard is het goed dat betrokkene de moeite doet om zich te integreren en te werken. Echter om gezinshereniging te kunnen genieten als volwassene dient men ten laste te zijn van de referentiepersoon. Het dient te gaan om een bestaande, feitelijke toestand. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat dit hier het geval is. Betrokkene is klaarblijkelijk in staat om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien.

Het gegeven dat betrokkene sedert 28.12.2022 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

De andere voorgelegde stukken (inzake de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en haar echtgenoot, attest OCMW, ziektekostenverzekering) doen geen afbreuk aan de gemaakte vaststellingen.

Kortom, de afhankelijkheid van betrokkene van in het land van herkomst tot op heden tegenover haar dochter overeenkomstig art. 40bis, §2, eerste lid 4° van de wet van 15.12.1980 kan niet worden vastgesteld. Bijgevolg kan betrokkene het verblijfsrecht als familielid van een EU-onderdaan niet verwerven.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep onontvankelijk is, daar er in het inleidende verzoekschrift geen middelen worden aangevoerd.

2.2. Verzoekster, die, overeenkomstig artikel 39/73-2, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de mogelijkheid had om een pleitnota in te dienen en van deze mogelijkheid gebruik maakte, heeft geen bemerkingen geformuleerd inzake de door verweerder opgeworpen exceptie.

2.3. De Raad merkt op dat artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden (cf. RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In casu stelt de Raad vast dat verzoekster in haar verzoekschrift weliswaar te kennen geeft het door verweerder in de bestreden beslissing geformuleerde standpunt niet te delen en dat een andere appreciatie van de documenten die zij aanbracht ter onderbouwing van haar aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie mogelijk is, doch dat zij nalaat te duiden welke precieze wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht.

In zoverre verzoekster ter staving van haar eigen standpunt nieuwe documenten aanbrengt moet de Raad er tevens op wijzen dat het hem niet toekomt om in de plaats van verweerder te oordelen of haar verblijfsaanvraag kan worden ingewilligd. Het gegeven dat verzoekster documenten aanbrengt, waarover verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing niet beschikte, laat de Raad ook niet toe vast te stellen welke wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht.

De Raad kan slechts vaststellen dat het verzoekschrift geen middel, in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, bevat.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

G. DE BOECK,	voorzitter
--------------	------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	G. DE BOECK
-----------	-------------